

Heidi Punkari
P.O. Box 137
EECMY
Gindhir, Bale Zone
ETHIOPIA

Ystis 6/07

heidi.punkari@flom.fi

+251 22 664 0280 (Ginnir, Helenan ja minun yhteinen numero)

+251 91 180 7696 (kännykkä, etiopialainen liittymä)

* * * * *

Heips,

Gindhir 4.9.2007

ja tervehdys taas täältä Etiopiasta! Mukavaa oli palata Etiopiaan, mutta mukava oli myös kesäni Suomessa. Ihanaa oli nähdä monia teistä lähettäjistäni ja viettää aikaa perheen ja ystävien kanssa. Sain nauttia jäätelöstä, ruisleivästä ja suklaasta, pääsinpä pulahtamaan järveenkin muutaman kerran.

Yhdestoista elokuuta laskeuduin samalla koneella Hiekkasen perheen kanssa Addis Abebaan. Tällä kertaa matka sujui ilman ongelmallisia välilaskuja ja myös matkatavarat löysivät tiensä perille ilman odottelua. Addiksessa oli vielä sadekausi ja vettä tuli reilusti vähintäänkin joka toinen päivä. Pari viikkoa pääkaupungissa vilahti nopeasti; koululaisteni Jaakon ja Marian kanssa olimme päivät norjalaisella koululla, iltapäivisin tapailin pääkaupungissa asuvia ystäviäni ja tein hankintoja tulevaa syksyä varten, illat istuin enimmäkseen huoneessani tulevaa lukuvuotta suunnitellen.

Suomen aineellisen hyvinvoinnin ja päiväsaikaan niin siistin kaupunkikuvan jälkeen kerjäläisten määrä Addiksessa hyppäsi taas silmille. Päivä toisensa jälkeen nuo samat ihmiset istuvat vakiopaikoillaan kadunkulmissa kerjäten; ilman kunnollisia vaatteita, ilman paikkaa jossa peseytyä, ilman kotia johon mennä yöksi. Kerjäläisten joukosta löytyy ihmisyiden koko elämänsäkaari: nuoria äitejä pienten vauvojensa kanssa, lapsia, joiden paikka olisi koulunpenkillä, harmaahapsisia hampaattomia vanhuksia. Monilla kerjäläisistä on ruumiillisia vammoja tai sairauksia. Olo oli kaukana Jeesuksen kertomuksen "Laupiaasta samarialaisesta" kun tajusin, miten helposti pystyn päivästä toiseen ohittamaan nämä samat ihmiset, tuntematta edes pistoa sydämessäni. Kielitaitoisen ja koulutetunkaan ihmisen ei ole välttämättä helppo löytää työtä pääkaupungista, miten vaikea tilanne onkaan näille kadulla asuville ihmisille? Kuka auttaa heitä? Voin heittää heille muutaman kolikon ja helpottaa sillä tavalla omaatuntoani, mikäli se nyt edes sattuu koputtelemaan...mutta mitään pysyvää en sillä tavalla saa aikaan. Kaipa 7 miljoonan asukkaan kokoiseen kaupunkiin mahtuu monenlaisia avustusjärjestöjä, jotka pyrkivät auttamaan köyhiä ihmisiä, tarjoamaan heille koulutusta ja työtä. Avun tarve on kuitenkin niin huutava, ettei se millään riitä kaikille.

Mitä minä voisin tehdä lähimmäiseni hyväksi? Mitä me voisimme tehdä? Koko maailmaa ei valitettavasti kukaan meistä pysty muuttamaan, mutta jokainen meistä pystyy tekemään jotain. Joskus apua tarvitseva ihminen saattaa löytyä lähempää, mitä uskoisimmekaan.

Ja sitten Ginniriin... Saavuin tänne reilu viikko sitten yhdessä Hiekkasten kanssa. Koko matkan jännitimme, yltävätkö uudet sähköpylväät johtoineen Ginniriin saakka – ja ylsiväthän ne! Nyt vain odotamme, milloin kaupunki kytkee 24/7 sähkön kaupungin sähköverkkoon. Mitä ilmeisimmin se saattaisi tapahtua 11.9. jolloin etiopialaisen ajanlaskun mukaan juhlimme millenniumia ja vuosituhat vaihtuu.

Muutaman kuukauden poissaoloni aikana useampi Ginnirin kahvila tai ravintola oli kohentanut ulkoasuaan ja joitakin uusia kivitaloja oli valmistunut keskustaan. Kaupungissa rakennetaan jatkuvasti ja keskusta tulee muuttamaan paljon lähivuosien aikana. Polkupyöriä näkyy nyt aikaisempaa enemmän katukuvassa.

Ulkomaalaisten ryhmä Ginnirissä on myös muuttunut viime keväisestä. Helena ja minä asustamme edelleen täällä kaupungilla vuokratontilla. Lähetyksen tontilla kaupungin laidalla asuvat Hiekkasen

perhe (pojat Jaakko ja Juho) sekä norjalainen Berget'n perhe (3,5-vuotias Junia ja alle vuoden ikäinen Joel-Andre). Malisen perhe palasi toukokuussa Suomeen ja heidän entiseen taloonsa muuttivat Niemelät. Niemelän perheen Harri-isä on evankelioimis- ja opetustyössä Mekane Yesus -kirkon työyhteydessä, perheen Liisi-äiti on osittain kotona lasten kanssa ja työskentelee samalla kummiyhdyshenkilönä seurakunnan ja Kylväjän kummilapsiprojektissa. Perheeseen kuuluvat ekaluokkalainen Maria, 5-vuotias Elias sekä vuoden ikäinen Aamos.

Suomalaisella koulullamme arki vähäsen vilkastuu. Toisen luokan aloittaneen Jaakon lisäksi koulullamme opiskelevat tänä vuonna ekaluokkalainen Maria sekä esikouluikäinen Juho. Lisäksi Elias osallistuu muutamille tunneille viikossa. Juniakin pääse luultavasti aina välillä ”kerhoilemaan”. Vaikka lasten määrä on edelleen pieni, jokaisella on kuitenkin oma luokkatasonsa. Koulumme on siis kuin kyläkoulu minikoossa...

Viikko sitten aloitimme ensimmäisen koulupäivän Ginnirissä suursiivouksella. Luokkaamme oli kesäloman aikana kertynyt kohtalaisesti pölyä, hämähäkinseittejä ja kuolleita ötököitä. Niinpä kannoimme tavarat ulos, oitimme harjat, luutut ja rätit esille ja pistimme toimeksi. Viimeiset tunnit saimme puuhailla puhtaassa luokahuoneessa.

Orpolapsipaikalla olen käynyt muutaman kerran. Koululaisilla on vielä kesäloma ja loman aikana lapset ovat käyneet keskuksessa epäsäännöllisemmin. Suurin osa lapsista viettää lomaansa Ginnirissä ja tulee kuitenkin päivittäin keskukseseen syömään. Välillä lapsia on paikalla suurempikin joukko, jolloin pelikentältä kuuluu heti iloista meteliä.

Tulevana maanantaina vietämme lapsipaikalla pienimuotoista juhlaa uuden vuoden kunniaksi ja kaikille lapsille jaetaan uudet vaatteet ja kengät. Lapset saavat keskukselta uudet vaatteet kahdesti vuodessa, uutena vuotena ja pääsiäisenä. Lapsipaikan johtaja on kilpailuttanut muutamia kaupungin yrittäjiä, ja edullisimman hinnan tarjonnut kauppias on nyt tilannut vaatteet suoraan pääkaupungista.

En vielä oikein tiedä, minkälaista työni lapsipaikan yhteydessä tulee olemaan. Nyt se on ollut lähinnä Suomesta tulleen kummipostin kääntämistä englanniksi ja postin perille toimittamista. Toivoisin, että se voisi olla myös jotain muuta. Jättäisin kaikki lapset, pian alkavan kouluvuoden ja oman työni lapsipaikan yhteydessä rukouksiinne.

Siunausta ja voimia teille jokaiselle syksyynne!

Heidi

PS. Yhteydenpidosta seuraavaa... Sonera on lopettanut tekstiviestiyhteistyönsä etiopialaisen puhelinoperaattorin kanssa. Voin vastaanottaa tekstiviestejä suomalaiseen liittymääni ollessani pääkaupungissa, vastaamaan en niihin enää valitettavasti pysty. Minulle voi soittaa Ginnirin lankapuhelinnumeroon tai Addiksessa ollessani etiopialaiseen kännykkäliittymään. Sähköposti on toistaiseksi toiminut. Ei liitetiedostoja, kiitos! Vanhanaikainen posti tulee hyvin perille, kiitos vielä kaikista kesän aikana lähetetyistä kirjeistä ym. ☺

RUKOUSAIHEITA...

- Kiitos kesästä Suomessa, perheen ja ystävien tapaamisesta.
- Kiitos varjeluksesta matkoilla; maassa ja ilmassa.
- Kiitos, että Etiopiaan oli mukava palata.
- Kiitos iloisista ja innokkaista oppilaistani!
- Kummilapsiprojekti: lapset, keskuksen työntekijät, alkava lukuvuosi, Liisin ja minun työ.
- Kaikki kodittomat ja köyhät ihmiset maan pääkaupungissa. Kuka auttaisi heitä?
- Aikaa ja viisautta oromonkielen oppimiseen, rohkeutta opitun käyttämiseen!

(Kuvan tyttö on jostain matkanvarrelta pääkaupungista Ginniriin)

Syksyinen tervehdys teille ystävät. Hedi sai aloittaa toisen vuoden työjakson Etiopiassa Ginnirissä, kiitos että olet mukana rukoilemassa johdatusta ja varjelusta Heidin ja kaikkien siellä asuvien elämään. Tässä sinulle liitteenä postia Heidiltä, Jeesus Vapahtajamme sinua elämässäsi siunatkoon.

t. Hannu

Yhteystietoni:

Hannu Punkari

Katajatie 12

61400 Ylistaro

hannu.punkari@netikka.fi

050-5912663

Tukimaksuja varten ovat Kylväjän tilit OP 509288-213457 tai Sampo 800012-966720. Maksassaasi kannatusmaksua kirjoita tiedonantoihin "Heidi Punkari" sekä oma kotiseurakuntasi.

Jos kotiseurakuntasi on Ylistaro voit Heidin nimen ja kotiseurakunnan sijaan käyttää viitenumeroa: 20052 74813.